

Jona 15 oktober – Kracht van de verbeelding

Butterflies instead – K's Choice

I lock the door and lock my head
And dream of butterflies instead
The beauty of their colored wings
The trees, the grass and pretty things
Imagination fills the void of my existence

Daddy says "I love you girl, it's not your fault
Your mom and me don't get along"
I know he's lying, I know there's no such
thing as
Inexplicable I hear, forget, this world in bed
And suddenly the sun comes up
That's when my pets all come alive
They cheer me up and tell me

Everything's alright
Stuffed animals are always right

My favorite song, my favorite show

I wonder if they even know
Or if they care or if they even notice
I am standing there
I want my pets to come alive
And cheer me up and tell me

Everything's alright
Stuffed animals are always right
Everything's alright
Stuffed animals are always right
Alright...

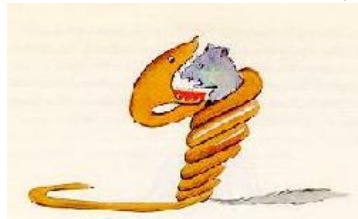
My eyes all red, the baby's wet
And someone has to get that phone
I want my pets to come alive and
Cheer me up and tell me

Alright...

I lock the door and lock my head
And dream of butterflies instead

De Kleine Prins (A. De Saint-Exupéry)

Toen ik een jaar of zes was, zag ik op een keer een prachtige plaat in een boek over het oerwoud, dat 'Ware Verhalen' heette. Het stelde een boa constrictor voor, die een wild dier

aan het verslinden was. Zo zag die plaat er uit:

In het boek stond: 'De boa constrictor slikt zijn prooi in haar geheel in, zonder te kauwen. Daarna kan hij zich niet meer verroeren en verteert al slapende, zes maanden lang.'

Ik heb toen veel nagedacht over avonturen in de rimboe en ik slaagde erin zelf met een kleurpotlood mijn eerste tekening te maken. Tekening nummer 1. Die was zo:

Ik liet mijn meesterwerk aan de grote mensen zien en vroeg hun of ze er bang voor waren. Zij antwoordden: 'Wie zou er nu bang zijn voor een hoed? Mijn tekening stelde geen hoed voor maar een boa constrictor, die bezig is een olifant te verteren.'

Toen heb ik het binnenste van de boa getekend, zodat de grote mensen het zouden begrijpen. Die moet bij alles uitleg hebben. Mijn tekening nummer 2 was zo:

Toen hebben de grote mensen me aangeraden, mij niet meer met tekeningen van open of dichte boas te bemoeien, maar liever aan aardrijkskunde, geschiedenis, rekenen en taal te doen. Zo kwam het, dat ik op zesjarige leeftijd een schitterende schildersloopbaan liet varen. Ik voelde me ontmoedigd, door de mislukking van mijn tekening nummer 1 en mijn tekening nummer 2. Grote mensen begrijpen nooit iets uit zichzelf en voor kinderen is het vervelend hen altijd weer alles uit te moeten leggen.